

Artikel geprint vanaf Jazzenzo.nl

Brokken Festival van hoogtepunt naar hoogtepunt

BROKKEN FESTIVAL. Corrie van Binsbergens Brokken Festival, Bimhuis Amsterdam, 27 december 2009
door: Rosa Groen

Hermine Deurloo op mondharmonica zit in het midden, om haar heen **Kamal Hors** op ud - Arabische luit - en gitariste Corrie van Binsbergen. De setting is klein, de stemming intiem. En toch luisteren de gasten in de **overvolle zaal** van het Bimhuis in gespannen afwachting op wat er komen gaat. Zes groepen op twee locaties in het Amsterdamse Bimhuis maken de **tweede editie** van het Brokken Festival tot een vrolijk en volwassen succes.

Tijdens deze tweede editie speelden zeer **uitleenende** groepen, van flamencozangeres Curra Suárez met gitarist Yorgos Valiris, de Zappa-coverband Stinkfoot met de **BrokkenFabriek**, tot het cellokwintet van Ernst Reijseger. Corrie van Binsbergen trad zelf aan met Deurloo en Hors.

Het **idee** van Corrie van Binsbergens Brokken Festival ontstond naar aanleiding van de Brokkenmiddagen en deze kwamen weer voort uit het **tienjarig bestaan** van Stichting Brokken in 2006. Het feestje daarvoor met alle muzikanten die in de loop der jaren met de stichting te maken hadden gehad, was **zo geslaagd** dat het maandelijks herhaald moest worden. Sinds vorig jaar wordt het seizoen afgesloten met de hoogtepunten tijdens het Brokken Festival in het **Bimhuis**.

Sinds begin 2008 is bovendien de BrokkenFabriek actief, een **pool** van jonge muzikanten die maandelijks wisselt van samenstelling en muzikaal leider. Aan het eind van de maand treedt de groep op in **Zaal 100** in Amsterdam, waar muzikale ontmoetingen plaatsvinden tussen allerlei genres in het kader van een middag die **'Brood en Spelen'** heet.

Met het Brokken Festival wordt niet alleen de BrokkenFabriek **feestelijk** afgesloten, maar kan ook worden genoten van de hoogtepunten uit 2009. Dat was deze zondag een nog **groter succes** dan vorig jaar. Het was drukker, de bands maakten uiteenlopendere muziek en de keuken van het Bimhuis verzorgde tapas.

De jonge band **Stinkfoot** onder leiding van Darius Timmer swingde enorm. Het was een bonte verschijning van creatieve muzikanten die met **humor** muziek maakten, behoorlijk strak speelden en er ook nog uitzagen als kleurrijke jarentachtig-types.

Stinkfoot werd gevolgd door het trio **Deurloo/Hors/Van Binsbergen**. Met de cadans van de ud op de achtergrond speelden Van Binsbergen en mondharmonicaspeelster Deurloo een melodielijn. Van Binsbergen hanteerde niet haar **Steinberger**, maar een elektrische gitaar met een lage D-snaar. Even later nam ze haar eigen gitaar weer ter hand, toen ook Hors zijn ud inwisselde voor een oude **Flintstonesachtige** gitaar, de guembri. Lange improvisatielijnen van Deurloo kregen soms een kort antwoord van Van Binsbergen, waarbij de muziek vervormde tot een virtuoze schermutseling tussen beide.

Een volgend hoogtepunt was **Ernst Reijseger** en zijn cellokwintet met Saartje van Camp, Eduard van Regteren Altena, Bonno Lange en Jörg Brinkmann. Een ronkend gezelschap waarin **twee-, drie- en vijfstemmige zang**, percussie, strijkgeweld en indringend ritmische lijnen elkaar afwisselden. „In uw hunkering naar informatie hebben wij ons **huiswerk** weer gedaan”, stelde Reijseger na een snelle opsomming van de nummers die nog kwamen en al waren geweest.

Een stuk begon met **gehoest**, 'hoehoe' en 'hahaha', dat uitmondde in het zagen van Reijseger op zijn cello. Zo luid dat de rest **harder** meespeelde en het leek of de muziek ten koste van de instrumenten werd gemaakt. Het cellokwintet speelde lyrisch, in Reijsegers spel klonken **atonale elementen** bijzonder goed en mocht er chromatisch omhoog worden gesoleerd. Alles was even sereen, tot de vijf er dwars doorheen **schreeuwden**.

Een heel eigen geluid heeft de groep **Paavo**, speciaal voor de middag uit Zweden overgekomen. De jonge band werd geleid door zangeres Sofia Jernberg en Cecilia Persson op piano. De piano klonk **vindingrijk** en virtuoos, de zangeres zong speels en hoog, haast hinnikend achter de microfoon op het podium. Soms deed ze dat samen met de **saxofoons** van Alberto Pinton en Thomas Backman.

Binnen de zevenkoppige band werden soms **duo's of trio's** gevormd, wat bleek te werken. De groep experimenteerde met teksten en melodieën op een lichtvoetige en **humoristische manier**. Zo kwamen teksten als 'I can cut down trees with a needle and catch a bullet with one hand' uit de mond van **Jernberg**, of 'Crawling backwards like a crab'. De band slaagde erin **fragmentarisch** te spelen en tegelijk heel dicht bij elkaar te blijven.

Uiteindelijk speelden in het Bimcafé gitarist **Anton Goudsmit**, zanger Arthur Ebeling en een plotseling opduikende contrabassist. In het café van Zaal 100 traden ze afgelopen jaar op **zonder bas**, wat beter scheen te klinken omdat er meer ruimte was voor de twee. Maar de muziek van Goudsmit en **Ebeling** blijft verrassen, expressief en inventief als de muzikanten zelf. Het bluesachtige trio sloot op de achtergrond van vrolijk **drinkend en etend** publiek een mooie middag en avond af.

- [Corrie van Binsbergen](#) - [Paavo](#) - [Stinkfoot](#) - [Hermine Deurloo](#) - [Ernst Reijseger](#) - [Anton Goudsmit](#)